

Anastasia Bay

Sam Steverlyncx

In deze rubriek polsen we waar kunstenaars de mosterd hebben gehaald voor hun (recente) werk. Deze keer heeft Anastasia Bay (1988) het over haar fascinatie voor Japanse prenten.

De titel van mijn expo bij Whitehouse Gallery, *Zillion Forefathers* (duotentoonstelling met Warre Mulder, ss), verwijst al naar de notie van invloed en inspiratie. Ik ben voor mijn nieuwe werk sterk geïnspireerd door Japanse prenten die hebben geleid tot heel wat kruisbestuivingen. Modernistische kunstenaars lieten zich inspireren door die prenten, wat Japanse kunstenaars op hun beurt verwerkten in hun latere productie. Ze veranderden hun manier van werken en composities door de westerse blik. Je hebt wel meer van dat soort uitwisselingen in de kunstgeschiedenis. Ik vind dat zeer intrigerend.

Mijn fascinatie voor Japanse prenten is eigenlijk begonnen na een bezoek aan het atelier van Claude Monet in Giverny. Hij had een enorme prentverzameling en die is me bijgebleven. Ik was vooral gefascineerd door de levendige kleuren en composities. Door die afbeeldingen later in reproducties te analyseren, merkte ik overeenkomsten met mijn eigen techniek en stijl: de afwezigheid van perspectief en volume, het kleurgebruik, de notie van leegte, de omliggende contouren en het grafische aspect - het was nu eenmaal een medium dat bestemd was voor druk.

Ik heb me niet specifiek laten leiden door een bepaalde periode binnen de Japanse prentkunst. Maar ik heb voor deze expo wel een aantal motieven en thema's hernomen. Zo toon ik verschillende schilderijen rond het motief van de fluitspeler. Dat komt zowel voor bij de Japanse prentmakers als bij Manet. *Le Fifre* van Manet werd indertijd door critici afgebroken door de afwezigheid van perspectief, het vlakke karakter en het vaalgroene kleurenpalet. Honoré Daumier noemde het schilderij spottend 'de speelkaart' door zijn gebrek aan diepte en perspectief.

Ik toon ook vijf portretten van samoerai. Het is een reeks in pastel en kleurpotlood op papier op klein formaat. Ik heb het opgevat als een soort portretgalerij zoals in oude musea. Het zijn opzettelijk zeer schetsmatige werkjes, zoals voorbereidende studies. Het schilderij *Tomoe Gozen* stelt dan weer een vrouwelijke samoerai voor. We weten niet of ze echt bestaan heeft of het een legende is, aangezien vrouwelijke samoerai zeer uitzonderlijk werden afgebeeld in prenten. Ik vond het interessant om haar ook op te nemen in de expo door het genderverhaal.

Voor de twee sumoworstelaars heb ik opzettelijk de twee verschillende perspectieven verwerkt in één. Het is eigenlijk een knipoog naar een eerdere reeks die ik heb gemaakt rond in elkaar verstrengelde boksers. Ik heb het hier als het ware *gejapaniseerd* door er sumoworstelaars van te maken (lacht). Dat *japanisme* laat me niet los. In Boghossian Foundation - Villa Empain stel ik in april tijdens LEAF (Limited Edition Art Fair) een reeks kimono's voor die ik samen met Julien Saudubray heb gemaakt op basis van oudere schilderijen op linnen die we hebben gerecupereerd.

Ik merk dat ik vroeger meer losse thema's en onderwerpen aankaartte, terwijl ik me nu meer ga verdiepen in een bepaald onderwerp. Ik werk rond hetzelfde motief of thema tot ik voel dat ik het heb uitgeput.

De eerste tentoonstelling die ik heb gezien en die me heeft aangezet om zelf kunstenaar te worden was met werk van Les Nabis en de impressionisten. Best grappig eigenlijk dat ik nu werk rond Japanse prenten, aangezien die kunstenaars er zo sterk door waren geïnspireerd. Zo is de cirkel rond.

Anastasia Bay, *Sumo*, Acrylic on canvas, 200x160, Courtesy The Whitehouse Gallery

Anastasia Bay, *Le Fifre 2*, Acrylic on canvas, 200x160, Courtesy Whitehouse Gallery

PRAKTISCHE INFO

Zillion Forefathers tot 14 februari in Whitehouse Gallery, Groot Park 2, Lovenjoel. Open vr-zo van 14-18 u. www.whitehousegallery.be